

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lagar om ändring av miljöskyddslagen och avfallslagen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

Det föreslås att det till miljöskyddslagen fogas sådana bestämmelser om behörig myndighet och dess uppgifter som krävs för genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv om begränsning av utsläpp av flyktiga organiska föreningar förorsakade av användning av organiska lösningsmedel i vissa färger och lacker samt produkter för fordonsreparationslackering och om ändring av direktiv 1999/13/EG.

Finlands miljöcentral skall åläggas att sköta behandlingen av de ansökningar om un-

dantag som avses i direktivet samt att ansvara för övervakning av att bestämmelserna följs.

Det föreslås att miljöskyddslagen och avfallslagen dessutom kompletteras med bestämmelser om allmänhetens deltagande i arbetandet av vissa planer och program avseende miljön. Ändringarna föranleds av genomförandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/35/EG.

Lagarna avses träda i kraft den 30 oktober 2005.

MOTIVERING

1. Nuläge

Lagstiftning som gäller användning av organiska lösningsmedel

Halten av organiska lösningsmedel i produkter har i Finland inte begränsats med stöd av bestämmelser i miljöskyddslagen (86/2000) eller kemikalielagen (744/1989).

Med stöd av miljöskyddslagen har man utfärdat en förordning av statsrådet om begränsning av utsläpp av flyktiga organiska föreningar förorsakade av användning av organiska lösningsmedel i vissa verksamheter och anläggningar, nedan industri-VOC-förordningen.

I industri-VOC-förordningen anges gräns-

värden för ett flertal industriella och kommersiella verksamheters utsläpp i luften av flyktiga organiska föreningar alltså VOC-utsläpp. Verksamheten kräver antingen miljötillstånd eller anmälning till datasystemet för miljövärdsinformation.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/42/EG om begränsning av utsläpp av flyktiga organiska föreningar förorsakade av användning av organiska lösningsmedel i vissa färger och lacker samt produkter för fordonsreparationslackering och om ändring av direktiv 1999/13/EG, nedan produkt-VOC-direktivet, trädde i kraft den 30 april 2004. Direktivet bör införlivas i den nationella lagstiftningen före den 30 oktober 2005.

I produkt-VOC-direktivet finns bestäm-

meler om halten av lösningsmedel i färger och lacker samt i produkter för fordonsreparationslackering alltså om produkternas halt av flyktiga organiska föreningar. Kraven i direktivet riktar sig till tillverkare och importörer av produkter inom tillämpningsområdet som från och med den 1 januari 2007 och i ett andra skede från och med den 1 januari 2010 endast får släppa ut sådana produkter på marknaden som uppfyller kraven i direktivet.

Enligt produkt-VOC-direktivet skall produkter som släpps ut på marknaden vara märkta. Märkningen underlättar övervakningen av halterna.

Medlemsländerna skall utse en behörig myndighet som ansvarar för att kraven i direktivet uppfylls. Dessutom skall medlemsstaterna upprätta ett övervakningssystem för marknaden för att övervaka att direktivet verkställs och följs.

Syftet med produkt-VOC-direktivet är att minska utsläpp av flyktiga organiska föreningar i luften genom att sätta upp gränsvärden för innehåll av lösningsmedel i produkter, närmare definierade i en förordning av statsrådet, som appliceras på byggnader, deras utsmyckningar och fasta inredning samt tillhörande strukturer och i produkter för fordonsreparationslackering. Produkterna skall uppfylla kraven i direktivet när de släpps ut på marknaden i gemenskapen.

Eftersom det huvudsakliga syftet med direktivet är att minska VOC-utsläpp är det ändamålsenligt att använda sig av de bestämmelser om bemyndigande i miljöskyddslagen då direktivet införlivas i den nationella lagstiftningen. I detta syfte godkände riksdagen den 22 februari 2005 en ändring i miljöskyddslagens 15 § (RP 227/2004 rd), med stöd av vilken förordningar av statsrådet kan utfärdas för att begränsa innehållet av lösningsmedel i produkter och för att märka produkter som innehåller lösningsmedel. Enligt den ändrade bestämmelsen är det så att om användningen av ett bränsle, en produkt som innehåller organiska lösningsmedel eller ett ämne, ett preparat eller en produkt som negativt påverkar atmosfären orsakar utsläpp som med fog kan antas medföra olägenhet för hälsan eller risk för förorening av miljön, kan genom förordning av statsrådet bestäm-

meler utfärdas om:

1) begränsning av eller förbud mot tillverkning, import, utsläppande på marknaden, export, överlåtelse eller användning av ämnet, preparatet eller produkten;

2) sammansättningen och märkningen av ett ämne, ett preparat eller en produkt som tillverkas, importeras, släpps ut på marknaden, exporteras eller används.

Lagstiftning om allmänhetens deltagande i utarbetandet av planer och program

Lagen om bedömning av miljökonsekvenserna av myndigheters planer och program (200/2005) träder i kraft den 1 juni 2005. Genom lagen genomförs Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG om bedömning av vissa planers och programs miljöpåverkan, nedan SEA-direktivet. I lagen ingår detaljerade bestämmelser om allmänhetens deltagande i utarbetandet av sådana planer och program som närmare bestäms genom förordning av statsrådet och vilkas syfte är att ange förutsättningarna för tillstånd för enskilda projekt.

I Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område föreskrivs om planer och program avseende vatten. Direktivet har genomförts genom en lag om vattenvårdsförvaltningen (1299/2004) som trädde i kraft den 30 december 2004. Lagen innehåller bestämmelser om regionala vattenvårdsplaner och om deltagande i sådana.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/35/EG, nedan direktivet om rätt till deltagande, om åtgärder för allmänhetens deltagande i utarbetandet av vissa planer och program avseende miljön och om ändring, med avseende på allmänhetens deltagande och rätt till rättslig prövning, av rådets direktiv 85/337/EEG och 96/61/EG antogs den 25 juni 2003. Direktivet skall senast införlivas i den nationella lagstiftningen före den 25 juni 2005.

I artikel 2 i direktivet om rätt till deltagande bestäms om allmänhetens deltagande i utarbetandet av de planer och program som nämns i bilaga I till direktivet. Förteckningen omfattar planer och program från totalt sex

av gemenskapens miljödirektiv, av vilka fyra rör planer eller program i olika avfallsdirektiv (75/442/EEG, 91/157/EEG, 91/689/EEG och 94/62/EG). Dessutom tillämpas artikeln på de planer och program som avses i rådets direktiv 91/676/EEG om skydd mot att vatten förorenas av nitrater från jordbruket och i rådets direktiv 96/62/EG om utvärdering och säkerställande av luftkvaliteten. Till skillnad från SEA-direktivet är syftet med planerna och programmen enligt direktivet om rätt till deltagande inte att i regel ange förutsättningarna för tillstånd för projekt.

Enligt artikel 2 i direktivet om rätt till deltagande skall medlemsstaterna se till att allmänheten informeras om förslag till planer eller program och att allmänheten har rätt att framföra sina åsikter om dem. Man bör ta vederbörlig hänsyn till resultatet av allmänhetens deltagande och informera allmänheten om godkända planer eller program. Med allmänheten avses en eller flera fysiska eller juridiska personer och sammanslutningar, organisationer eller grupper av dessa. Medlemsstaterna skall fastställa vilken allmänhet som har rätt att delta i enlighet med direktivet.

I 26 § i miljöskyddslagen finns en bestämmelse om utarbetande av riksomfattande miljöskyddsplaner och miljöskyddsprogram som avses i Europeiska gemenskapens rättsakter. Bestämmelsen förpliktar till att de myndigheter och instanser vars rätt eller fördel ärendet berör ges tillfälle att bli hörda. Om kommunernas uppgifter för säkerställande av luftkvaliteten bestäms i 102 § i miljöskyddslagen och i statsrådets förordning om luftkvaliteten (711/2001). I 12 § i denna förordning föreskrivs om planer eller program som kommunen bör utarbeta för att hindra att gränsvärdena för luftkvalitet överskrids. Enligt 3 mom. skall kommuninvånarna informeras om planerna och programmen.

Bestämmelser om den riksomfattande avfallsplanen och om regionala avfallsplaner finns i 40 § i avfallslagen. Paragrafen innehåller inte bestämmelser om deltagande i planering. De regionala avfallsplanerna omfattas av lagen om bedömning av miljökonsekvenserna av myndigheters planer och program. Lagens detaljerade bestämmelser om tillkännagivande och hörande uppfyller

kraven i artikel 2 i direktivet om rätt till deltagande. Behovet av att komplettera lagstiftningen gäller sålunda bara den riksomfattande avfallsplanen.

2. Föreslagna ändringar

Det föreslås att bestämmelserna i miljöskyddslagen kompletteras för att produkt-VOC-direktivet och förpliktelseerna i artikel 2 i direktivet om rätt till deltagande skall kunna införlivas i den nationella lagstiftningen.

Det föreslås att det till *miljöskyddslagen* fogas en *ny 17 a §* om Finlands miljöcentrals behörighet att bevilja undantag gällande köp eller försäljning av en bestämd mängd av en produkt vars halt av organiska föreningar inte motsvarar det föreskrivna gränsvärdet i den förordning av statsrådets som utfärdats för genomförande av produkt-VOC-direktivet. Administrativt är det inte ändamålsenligt att ansökningar om undantag behandlas vid miljöministeriet enligt 17 § i miljöskyddslagen.

I bestämmelsen begränsas beviljande av undantag till de produkter som omfattas av produkt-VOC-direktivet och som används för restaurering och underhåll av byggnader och gamla fordon som anses vara av särskilt historiskt och kulturellt värde. Genom en förordning av statsrådet föreskrivs noggrannare om innehållet i ansökan och om uppgörande av den. Information om att en ansökan är anhängig skall ges och parterna höras i enlighet med förvaltningslagen.

Med gamla fordon som har ett historiskt värde avses här främst fordon som restaureras till museifordon enligt 24 § i fordonslagen (1090/2002). Museifordon är ett fordon som ett besiktningställe på basis av utlåtan- de av en landsomfattande registrerad museifordonsförening godkänt som museifordon. Dessutom krävs att minst 25 år har förflutit sedan utgången av tillverkningsåret och att fordonet har hållits i ett skick som motsvarar originalsicket och restaurerats på behörigt sätt. Vid ingången av 2008 höjs åldersgränsen för museifordon till 30 år.

I fråga om historiska byggnader innefattar lagstiftningen ingen egentlig definition på historiskt eller kulturellt värdefulla byggnader. Till historiskt eller kulturellt särskilt betydel-

sefulla byggnader räknas alla så att säga officiellt skyddade objekt alltså objekt som i detaljplanen är märkta som skyddade byggnader eller märkt område där miljön skall bevaras eller märkt byggnadsskyddsområde samt objekt som skyddas med stöd av byggnadsskyddslagen (60/1985), kyrkolagen (1054/1993), lagen om fornminnen (295/1963) eller förordningen om skydd för staten tillhöriga byggnader (480/1985).

Även vid riksomfattande, regionala och lokala inventeringar har man identifierat ett flertal byggnadshistoriskt och kulturellt värdefulla objekt där det kan bli aktuellt att avvika från kraven i produkt-VOC-direktivet. Besluten fattas på basis av prövning i de enskilda fallen. Som stöd för prövningen är det ändamålsenligt att begära ett utlåtande antingen från Museiverket som enligt lagen om Museiverket (282/2004) fungerar som sakkunnigmyndighet med ansvar för skyddet av kulturarvet och kulturmiljön eller från en annan museimyndighet eller en annan utredning över att byggnaden är historiskt betydelsefull. Om detta föreskrivs genom förordning av statsrådet.

Till 22 § i miljöskyddslagen om tillsynsmyndigheter fogas ett omnämnande om Finlands miljöcentral som skall övervaka iakttagandet av statsrådets förordning om produkter som innehåller organiska lösningsmedel som avses i 15 §. Det hör även till miljöskyddslagens allmänna tillsynsmyndigheter alltså till de regionala miljöcentralerna och de kommunala miljöförvaltningsmyndigheterna att övervaka förordningar av statsrådet som gäller produkter som innehåller organiska lösningsmedel enligt det allmänna kravet om övervakning.

Då Finlands miljöcentral övervakar iakttagandet av en förordning av statsrådet enligt 15 § i miljöskyddslagen, kan miljöcentralen enligt den föreslagna ändringen i 87 § göra ett beslut om förbud eller åläggande när överträdelsen gäller en förordning av statsrådet. Förvaltnings tvång kunde användas även i fall då man bryter mot förpliktelsen enligt föreslagna 17 a §. Finlands miljöcentral kan även med stöd av 88 § i lagen förena en föreskrift eller ett förbud med vite, hot om tvångsutförande eller avbrytande.

Till 96 § om sökande av ändring fogas en

föreskrift om sökande av ändring i beslut av Finlands miljöcentral, som söks ändring hos Vasa förvaltningsdomstol i enlighet med förvaltningsprocesslagen.

Den allmänna föreskriften om hörande i 26 § 1 mom. i miljöskyddslagen kan inte anses vara tillräcklig med tanke på verkställigheten av förpliktelserna i artikel 2 i direktivet om rätt till deltagande. Det föreslås därför att momentet kompletteras så att även de riksomfattande miljöförvaltningsorganisationerna enligt 92 § i miljöskyddslagen ges tillfälle att avge utlåtande om utkastet till planer och program. Dessutom skall information om utkastet ges i elektronisk form så att vem som helst kan framföra sina åsikter i frågan. Även information om en godkänd plan eller ett godkänt program tillsammans med motivering samt om hur de framförda åsikterna har blivit beaktade skall ges i elektronisk form.

Det föreslås att det till 102 § i miljöskyddslagen fogas ett nytt 3 mom. där det föreskrivs om deltagande i utarbetande av planer och program enligt direktiv 96/62/EG om utvärdering och säkerställande av luftkvaliteten. Kommunen skall informera om beredningen av planer och program genom att kungöra ärendet på kommunens anslagstavla eller i en tidning med allmän spridning på orten samt elektroniskt via internet. Information om en godkänd plan eller ett godkänt program skall ges på motsvarande sätt.

Avfallslagen skall kompletteras med en bestämmelse om deltagande i beredningen av en riksomfattande avfallsplan. Det föreslagna 40 a § 1 mom. motsvarar det föreslagna tillägget till 26 § 1 mom. i miljöskyddslagen. Till 2 mom. skall för tydlighetens skull fogas en hänvisning till lagen om bedömning av miljökonsekvenserna av myndigheters planer och program rörande den regionala avfallsplanen.

3. Propositionens konsekvenser

Finlands miljöcentral skall behandla ansökningar om undantag som gäller produkter som används vid målning av historiska fordon och byggnader. Utredningar visar att det i Finland årligen registreras cirka 2000 fordon (personbilar, lastbilar, motorcyklar och

traktorer) i museiregistret. Det finns inga exakta uppgifter om i vilken utsträckning det behövs produkter som avviker från kraven i produkt-VOC-direktivet för behandling av dylika fordon. Det bedöms att endast en del av bilarna behöver behandlas med produkter som inte uppfyller kraven i produkt-VOC-direktivet.

Byggnade i trä kännetecknar byggnadsarbetet i Finland. Situationen i Finland avviker från den allmänneuropeiska i det att man här av tradition har använt mycket trä på såväl byggnaders utsida som insida. De finländska träslagen är rätt mjuka och för att stå emot slitage och klimatets inverkan krävs ett flertal upprepade behandlingar. På samma objekt kan man utföra såväl restaurering för bevarande av kulturhistoriska drag, där man använder färger som inte uppfyller kraven i produkt-VOC-direktivet, som ändringsarbeten som kan jämföras med nybyggnad, där man använder produkter som uppfyller kraven i direktivet.

Behandling av ansökan om undantag skall i praktiken administrativt skötas så att försäljare av produkter ansöker om tillstånd att sälja en bestämd mängd av produkter som inte uppfyller direktivets krav för att användas i enlighet med direktivet. Även situationer där det krävs undantagstillstånd för köp kan uppkomma eftersom produkter kan beställas till exempel via internet. Det är svårt att bedöma antalet ansökningar om undantag som kommer till behandling.

Ändringsförslagen om Finlands miljöcentralers uppgifter och behörighet motsvarar i praktiken de bestämmelser som ingår i kemikalielagen. De tvångsmedel Finlands miljöcentral kan tillgripa enligt kemikalielagen motsvarar de föreslagna ändringarna i miljöskyddslagen. Finlands miljöcentral är behörig myndighet enligt 20 § i miljöskyddslagen som utfärdats för genomförande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2037/2000 om ämnen som bryter ned ozonskiktet.

En annan uppgiftshelhet som föreläggs Finlands miljöcentral är upprättandet av ett övervakningsprogram som förutsätts i produkt-VOC-direktivet. Det praktiska övervakningsarbetet kan anvisas till tillsynsmyndigheterna enligt miljöskyddslagen som är de

regionala miljöcentralerna och de kommunala miljöförvaltningsmyndigheterna. Efterlevnaden av miljöskyddslagen och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den övervakas även av tullverket till den del det rör tullverkets eget ansvarsområde. Det att konsumenterna beställer enskilda produktpartier som strider mot direktivet blir en utmaning för övervakningsprogrammet.

Miljöministeriet ansvarar för beredningen av de riksomfattande planerna och programmen enligt 26 § i miljöskyddslagen samt för beredningen av den riksomfattande avfallsplanen. De föreslagna bestämmelserna om deltagande ökar i praktiken inte arbetet vid ministeriet som redan nu informerar om planer och program och hör myndigheter och organisationer. Information i elektronisk form är en ny förpliktelse som emellertid inte medför ökade kostnader.

Kommunen skall enligt de bestämmelser som redan gäller informera kommuninvånarna om beredningen av de planer och program som skall utarbetas för att säkerställa luftkvaliteten. Den föreslagna praxisen för tillkännagivande och hörande motsvarar i övrigt det förfarande om offentlig delgivning som föreskrivs i förvaltningslagen, men tillkännagivandet skall därutöver göras elektroniskt. Den föreslagna bestämmelsen förväntas inte orsaka kommunerna ökade kostnader.

4. Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid miljöministeriet. Utlåtande om propositionen har fått av justitieministeriet, finansministeriet, jord- och skogsbruksministeriet, handels- och industriministeriet, social- och hälsoministeriet, Finlands miljöcentral, Fordonsförvaltningscentralen, Västra Finlands miljötillståndsverk, Östra Finlands miljötillståndsverk, Mellersta Finlands miljöcentral, Finlands Kommunförbund, Finlands Näringsliv EK, Kemiindustrin, Värteollisuus ry, Finlands Automobil-Historiska Klubb rf och Finlands naturskyddsförbund.

5. Ikraftträdande

Lagarna föreslås träda i kraft den 30 oktober 2005, då produkt-VOC-direktivet senast skall införlivas i den nationella lagstiftningen.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

*Lagförslag***1.****Lag****om ändring av miljöskyddslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i miljöskyddslagen av den 4 februari 2000 (86/2000) 22 § 2 mom., 26 § 1 mom.,
 87 § 3 mom. och 96 § 2 mom.,
 av dem 22 § 2 mom. och 87 § 3 mom. sådana de lyder i lag 586/2001 och 96 § 2 mom. så-
 dant det lyder i lag 944/2002, samt
fogas till lagen en ny 17 a § och till 102 § ett nytt 3 mom. som följer:

17 a §

Beviljande av undantag i vissa fall

Finlands miljöcentral kan på ansökan be-
 vilja undantag gällande köp eller försäljning
 av en bestämmd mängd av en produkt vars halt
 av flyktiga organiska föreningar inte motsvarar
 gränsvärdena i statsrådets förordning om
 genomförande av Europaparlamentets och
 rådets direktiv 2004/42/EG om begränsning
 av utsläpp av flyktiga organiska föreningar
 förorsakade av användning av organiska lös-
 ningsmedel i vissa färger och lacker samt
 produkter för fordonsreparationslackering
 och om ändring av direktiv 1999/13/EG. Un-
 dantag kan beviljas för produkter som an-
 vänds för restaurering och underhåll av
 byggnader och gamla fordon som har ett sär-
 skilt historiskt och kulturellt värde.

Information om att en ansökan om undan-
 tag är anhängig skall ges och parterna höras
 samt beslutet delges i enlighet med förvalt-
 ningslagen. Närmare bestämmelser om ansö-
 kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

22 §

Tillsynsmyndigheter

 Arbetskyddsmyndigheterna, hälso-
 skyddsmyndigheterna och de tillsynsmy-
 ndigheter som avses i produktsäkerhetslagen
 övervakar iakttagandet av de förordningar av
 statsrådet som avses i 13 § 1 mom. 2 punkten
 och 108 a § 3 mom. Finlands miljöcentral
 övervakar iakttagandet av den förordning av
 statsrådet som avses i 15 § och som gäller
 produkter som innehåller organiska lös-
 ningsmedel.

26 §

Riksomfattande planer och program

Statsrådet godkänner de i Europeiska ge-
 menskapens rättsakter avsedda riksomfattan-
 de miljöskyddsplanerna och miljöskyddspro-
 grammen. När planerna och programmen be-

reds skall de myndigheter och intressegrupper vilkas rätt eller fördel ärendet berör samt de riksomfattande föreningar och stiftelser som avses i 92 § ges tillfälle att avge utlåtande om utkastet till planer och program. Utkastet skall publiceras i elektronisk form och allmänheten skall i tillräckligt god tid ges tillfälle att framföra sina åsikter. Information om en godkänd plan eller ett godkänt program jämte motivering samt om hur de framförda åsikterna har blivit beaktade skall ges i elektronisk form.

87 §

Beslut om förbud eller åläggande som gäller ämnen, preparat, produkter, anläggningar och maskiner

Finlands miljöcentral beslutar om förbud eller åläggande enligt 1 och 2 mom. när överträdelsen gäller en förordning av statsrådet som utfärdats med stöd av 15 § och som gäller produkter som innehåller organiska lösningsmedel samt iakttagande av ett beslut om undantagslov 17 a §. Finlands miljöcentral beslutar även om förbud eller åläggande när överträdelsen gäller iakttagande av Europaparlamentets och rådets förordning om ämnen som bryter ned ozonskiktet, en förordning av statsrådet som utfärdats med stöd av 15 § för att skydda ozonskiktet och en förordning av statsrådet som utfärdats med stöd av 108 a § 3 mom. samt i övrigt uppfyllande av förpliktelserna enligt 108 a §. Förbud mot användning av en enskild anläggning som strider mot bestämmelserna medde-

las eller åläggande att fullgöra underhållsskyldighet ges dock av en tillsynsmyndighet som avses i 22 § 1 mom.

96 §

Sökande av ändring

Besvär över statsrådets och miljöministeriets beslut anförs hos högsta förvaltningsdomstolen så som anges i förvaltningsprocesslagen. Besvär över Finlands miljöcentralens beslut med stöd av 17 a § anförs hos Vasa förvaltningsdomstol så som anges i förvaltningsprocesslagen.

102 §

Säkerställande av luftkvaliteten

Kommunen skall informera befolkningen om beredningen av de planer och program som skall utarbetas för att säkerställa luftkvaliteten och ge allmänheten tillfälle att framföra sina åsikter om utkastet till plan eller program. Tillfälle ges genom att ärendet kungörs på kommunens anslagstavla eller i en tidning med allmän spridning på orten samt därtill elektroniskt. Information om en godkänd plan eller ett godkänt program jämte motivering samt om hur de framförda åsikterna har blivit beaktade skall ges på samma sätt som i fråga om utkastet till planer och program.

Denna lag träder i kraft den 200 .

2.

Lag**om ändring av avfallslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till avfallslagen av den 3 december 1993 (1072/1993) en ny 40 a § som följer:

40 a §

Deltagande i beredningen av avfallsplaner

När den riksomfattande avfallsplanen bereds skall de myndigheter och intressegrupper vilkas rätt eller fördel ärendet berör samt de riksomfattande föreningar och stiftelser som avses i 59 § ges tillfälle att avge utlåtande om utkastet till plan. Utkastet skall publiceras i elektronisk form och allmän-

ten skall i tillräckligt god tid ges tillfälle att framföra sina åsikter. Information om en godkänd plan jämte motivering samt om hur de framförda åsikterna har blivit beaktade skall ges i elektronisk form.

Om deltagande i beredningen av en regional avfallsplan föreskrivs i lagen om bedömning av miljökonsekvenserna av myndigheters planer och program (200/2005).

Denna lag träder i kraft den _____ 200 .

Helsingfors den 27 maj 2005

Republikens President

TARJA HALONEN

Miljöminister *Jan-Erik Enestam*

Parallelltext

Lag

om ändring av miljöskyddslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i miljöskyddslagen av den 4 februari 2000 (86/2000) 22 § 2 mom., 26 § 1 mom., 87 § 3 mom. och 96 § 2 mom.,
av dem 22 § 2 mom. och 87 § 3 mom. sådana de lyder i lag 586/2001 och 96 § 2 mom. sådant det lyder i lag 944/2002, samt
fogas till lagen en ny 17 a § och till 102 § ett nytt 3 mom. som följer:

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse**17 a §**Beviljande av undantag i vissa fall*

Finlands miljöcentral kan på ansökan bevilja undantag gällande köp eller försäljning av en bestämd mängd av en produkt vars halt av flyktiga organiska föreningar inte motsvarar gränsvärdena i statsrådets förordning om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/42/EG om begränsning av utsläpp av flyktiga organiska föreningar förorsakade av användning av organiska lösningsmedel i vissa färger och lacker samt produkter för fordonsreparationslackering och om ändring av direktiv 1999/13/EG. Undantag kan beviljas för produkter som används för restaurering och underhåll av byggnader och gamla fordon som har ett särskilt historiskt och kulturellt värde.

Information om att en ansökan om undantag är anhängig skall ges och parterna höras samt beslutet delges i enlighet med förvaltningslagen. Närmare bestämmelser om ansökan utfärdas genom förordning av statsrådet.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

22 §

Tillsynsmyndigheter

Arbetskyddsmyndigheterna, hälso-
skyddsmyndigheterna och tillsynsmyndig-
heter som avses i produktsäkerhetslagen
övervakar iakttagandet av de förordningar
av statsrådet som avses i 13 § 1 mom. 2
punkten och 108 a § 3 mom. *enligt vad som
närmare bestäms i dem.*

22 §

Tillsynsmyndigheter

Arbetskyddsmyndigheterna, hälso-
skyddsmyndigheterna och de tillsynsmyndig-
heter som avses i produktsäkerhetslagen
övervakar iakttagandet av de förordningar
av statsrådet som avses i 13 § 1 mom. 2
punkten och 108 a § 3 mom. *Finlands mil-
jöcentral övervakar iakttagandet av den
förordning av statsrådet som avses i 15 §
och som gäller produkter som innehåller
organiska lösningsmedel.*

26 §

Riksomfattande planer och program

Statsrådet godkänner de i Europeiska ge-
menskapens rättsakter avsedda riksomfat-
tande miljöskyddsplanerna och miljö-
skyddsprogrammen. När planerna och pro-
grammen utarbetas skall de myndigheter
och intressegrupper vilkas rätt eller fördel
ärendet särskilt berör ges tillfälle att bli
hörda.

26 §

Riksomfattande planer och program

Statsrådet godkänner de i Europeiska ge-
menskapens rättsakter avsedda riksomfat-
tande miljöskyddsplanerna och miljö-
skyddsprogrammen. När planerna och pro-
grammen *bereds* skall de myndigheter och
intressegrupper vilkas rätt eller fördel ären-
det berör *samt de riksomfattande föreningar
och stiftelser som avses i 92 § ges tillfälle
att avge utlåtande om utkastet till planer
och program. Utkastet skall publiceras i
elektronisk form och allmänheten skall i
tillräckligt god tid ges tillfälle att framföra
sina åsikter. Information om en godkänd
plan eller ett godkänt program jämte moti-
ivering samt om hur de framförda åsikterna
har blivit beaktade skall ges i elektronisk
form.*

87 §

*Beslut om förbud eller åläggande som gäll-
er ämnen, preparat, produkter, anlägg-
ningar och maskiner*

Finlands miljöcentral beslutar om förbud
eller åläggande enligt 1 och 2 mom. när
överträdelsen gäller Europaparlamentets
och rådets förordning om ämnen som bryter

87 §

*Beslut om förbud eller åläggande som gäll-
er ämnen, preparat, produkter, anlägg-
ningar och maskiner*

Finlands miljöcentral beslutar om förbud
eller åläggande enligt 1 och 2 mom. när
överträdelsen gäller en *förordning av stats-
rådet som utfärdats med stöd av 15 § och*

ned ozonskiktet, en förpliktelse enligt 108 a § eller en förordning av statsrådet utfärdad med stöd av 15 § för att skydda ozonskiktet eller en förordning av statsrådet utfärdad med stöd av 108 a §. Förbud mot användning av en enskild anläggning som strider mot bestämmelserna meddelas eller åläggande att uppfylla underhållsskyldighet ges dock av en tillsynsmyndighet som avses i 22 § 1 mom.

som gäller produkter som innehåller organiska lösningsmedel samt iakttagande av ett beslut om undantagslov 17 a §. Finlands miljöcentral beslutar även om förbud eller åläggande när överträdelsen gäller iakttagande av Europaparlamentets och rådets förordning om ämnen som bryter ned ozonskiktet, en förordning av statsrådet som utfärdats med stöd av 15 § för att skydda ozonskiktet och en förordning av statsrådet som utfärdats med stöd av 108 a § 3 mom. samt i övrigt uppfyllande av förpliktelserna enligt 108 a §. Förbud mot användning av en enskild anläggning som strider mot bestämmelserna meddelas eller åläggande att fullgöra underhållsskyldighet ges dock av en tillsynsmyndighet som avses i 22 § 1 mom.

96 §

Sökande av ändring

Besvär över statsrådets och miljöministeriets beslut anförs hos högsta förvaltningsdomstolen så som anges i förvaltningsprocesslagen.

96 §

Sökande av ändring

Besvär över statsrådets och miljöministeriets beslut anförs hos högsta förvaltningsdomstolen så som anges i förvaltningsprocesslagen. *Besvär över Finlands miljöcentralens beslut med stöd av 17 a § anförs hos Vasa förvaltningsdomstol så som anges i förvaltningsprocesslagen.*

102 §

Säkerställande av luftkvaliteten

102 §

Säkerställande av luftkvaliteten

Kommunen skall informera befolkningen om beredningen av de planer och program som skall utarbetas för att säkerställa luftkvaliteten och ge allmänheten tillfälle att framföra sina åsikter om utkastet till plan eller program. Tillfälle ges genom att ärendet kungörs på kommunens anslagstavla eller i en tidning med allmän spridning på orten samt därtill elektroniskt. Information om en godkänd plan eller ett godkänt program jämte motivering samt om hur de framförda åsikterna har blivit beaktade

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

*skall ges på samma sätt som i fråga om ut-
kusten till planer och program.*

Denna lag träder i kraft den _____ 200 .